

אַחַת הַיְיִתִּי/ סִיוֵן הַר שִׁפִּי

”אחד היה אברהם” (יחזקאל ל”ג) – שאברהם עבר השם רק על ידי שהיה אחד, שחשב בדעתו שהוא רק יחידי בעולם, ולא הסתכל כלל על בני העולם, שסרים מאחרי ה’ ומונעים אותו... וכן כל הרוצה לכנס בעבודת השם, אי אפשר לו לכנס כי אם על ידי בחינה זו.

(ליקוטי מוהר”ן, הקדמה לח”ב)

בְּחִשְׁתִּי בְּזָהָב שְׁעֵרוֹת הָאוֹר שְׁלֶךְ
רִיחַ הָעוֹנָה לְאֵינִינֹתָהּ הַנְּחֹשֶׁקֶת

כְּנִמְלִטִים מִן הַשְּׁקָרִים הָעֲטוּפִים יִפִּי
מִן הַיִּפִּי הָעֲטוּף שְׁקָרִים

אֵי שֶׁל קִיּוֹם בְּשׁוּלֵי הַיִּשׁוּב וְהַדַּעַת
אֲנִי לְבִדְדָה.

סִירוֹת הָאוֹר בְּמוֹרֵד הָהָר
תְּפוּחֵי אֲדָמָה הָאִירוּ כְּמוֹ פְּנִסִים בְּמַחֲשָׁכָיו
אִז זָרַח הָעֵמֶק כָּלוֹ

וְגִפִּי קָרַן
וְלִבִּי בְּכַפּוֹת יָדַי, עַל בְּרַכִּי
הָיָה צִהָר, אֶבֶן טוֹבָה
וְחִלּוֹן

עַד הֵיכָן שִׁינֵי מִשְׁגָּת, הַבְּטַחְתִּי
לְהַפְּךָ כָּל אֶפְלָה לְזָהָב הַנּוֹזֵל.

אַתָּה לְבִדְדִי.
הַזּוֹלָת הָעֵקֶשׁ, מוֹשֵׁךְ אוֹתִי שׁוֹב
אֶל עוֹלָם הַדְּבָרִים
אֲנִי אֲשָׂר כָּאֵן עוֹד כְּמָה חַיִּים אֲרַכִּים
וְטוֹבְעִים בְּלַעֲדֶיךָ, בְּעֶלְטָה
בָּה זוֹרְחוֹת רַק
שִׁפְתֵי תְּפִלְתִּי.